

РЕШЕНИЕ

№ 4472

гр. София, 04.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Галин Несторов

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора В. Димитрова, като разгледа дело номер **3369** по описа за **2013** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Т. П. П., директор на Агенция за държавна финансова инспекция, [населено място], [улица] против решение на Софийски районен съд от 29.01.2013, НО 101 - и състав постановено по нахд. № 11270 по описа на съда за 2012 година.

Жалбоподателят обжалва решението на Софийски районен съд, с което е отменено изцяло наказателно постановление № 11010730 от 11.05.2012 г., издадено от Т. П. - Директор на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на Б. туристически съюз, с адрес: [населено място], [улица], представлявано от В. У. - изп. секретар, на основание чл.129, ал.1, във вр. с чл. 16, ал.8, във вр. с чл. 14, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 7, т. 3, във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 1, от Закона за обществените поръчки, във вр. с чл.53, ал. 2 от ЗАНН и заповед № ЗМФ-959/03.08.2010 на министъра на финансите, е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 15000 /петнадесет хиляди/ лева. Излага твърдения, че така постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно и желае съдът да отмени решението на Софийски районен съд.

В проведеното по делото пред настоящата инстанция съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по касация оспорва касационната жалба в писмен отговор и желае да се потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

Участващият в делото прокурор от Софийска градска прокуратура счита, че по същество жалбата е основателна.

Пред съдебната инстанция не е направено искане за събиране на доказателства и такива не са приети.

Настоящият съдебен състав след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Със съдебно решение на Софийски Районен Съд от 29.01.2013 , НО 101 -и състав, постановено по нахд. № 11270 по описа на съда за 2012 година е отменено изцяло наказателно постановление №11010730 от 11.05.2012 г., издадено от Т. П. - Директор на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на Б. туристически съюз, с адрес: [населено място], [улица], представлявано от В. У. - изп. секретар, на основание чл.129, ал.1, във вр. с чл. 16, ал.8, във вр. с чл. 14, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 7, т. 3, във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 1, от Закона за обществените поръчки, във вр. с чл.53, ал. 2 от ЗАНН и заповед № ЗМФ-959/03.08.2010 на министъра на финансите, е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 15000 /петнадесет хиляди/ лева.

В законоустановения срок е подадена касационната жалба от Т. П. - Директор на Агенция за държавна финансова инспекция, която е процесуално легитимирано лице, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Настоящият съдебен състав възприема изцяло установената от въззивния съд фактическа обстановка, до която съдът е достигнал след съвкупната преценка на събраните по делото писмени доказателства.

Правилно и законосъобразно Софийски районен съд е приел, че издаденото наказателно постановление е съобразено с изискванията на процесуалния закон. Издадено е от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия при спазване на формата и производството по издаването му.

От правна страна съдът е изложил обосновани изводи, че АУАН е съставен от оправомощено лице по смисъла на чл. 127, ал. 1 от ЗОП както и че обжалваното наказателно постановление е издадено в преклузивния 6-месечен срок по чл.34, ал. 3 от ЗАНН, от компетентен орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 от ЗАНН, оправомощен на основание чл. 127, ал.2, предл.2-ро от ЗОП, чл.57, ал.2 от Правилника за прилагане на ЗОП и заповед № ЗМФ-959/03.08.2010 на министъра на финансите.

В хода на съдебното производство е изтекла абсолютната погасителна давност за административнонаказателното преследване на процесното нарушение, довършено на 30.12.2009 г. В този смисъл възраженията на касатора са неоснователни. На основание чл. 11 от ЗАНН, във връзка с чл. 81, ал. 3 НК, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, това налага отмяна на наказателното постановление. Съображенията за този правен извод са следните:

Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. Това препращане е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност, включително и давността по чл. 79, ал.1, т.2 от НК. Съгласно цитираната разпоредба, възможността да бъде реализирана отговорността за извършеното деяние се изключва

при изтичане на предвидената в закона давност. В ЗАНН липсва изрична регламентация на сроковете за погасяване на административнонаказателната отговорност, поради което, по силата на чл. 11 ЗАНН, следва да намерят съответното приложение правилата на НК. Съгласно разпоредбите на глава 9 от Общата част на НК, наказателното преследване, поради изтичане на съответната давност, се изключва след изтичането на определен срок, който е обвързан в зависимост от вида и размера на наказанието, което се предвижда за съответното деяние. Тъй като за административните нарушения се предвижда наказание "глоба", респективно за юридическите лица - имуществена санкция на основание чл. 83 от ЗАНН, то по отношение на срока за изключване на наказателното преследване, по силата на чл. 11 ЗАНН, следва да намерят приложение правилата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, ред ДВ бр. 102 от 22 Д. 2009г., доколкото деянието е осъществено преди изменението на закона с ДВ бр. 26 от 2010г. и чл. 81 НК. Цитираните правни норми предвиждат, че наказателното преследване за извършено административно нарушение ще бъде погасено при изтичане на двегодишен срок от довършване на съответното деяние, като, независимо от прекъсването и спирането на давността /поради съставяне на акт и издаване на НП/, след изтичането на тригодишен срок от довършване на нарушението, наказателното преследване следва изобщо да бъде изключено, поради изтичане на абсолютна давност. Безспорно тези норми са материалноправни и имат действие занапред /ex nunc/, поради което и последващата правна норма, предвиждаща по-дълги срокове за погасяване по давност на извършеното нарушение не следва да се прилага, предвид липсата на изрично предвиждане в преходните разпоредби на закона, още повече, че същата се явява и по-неблагоприятна за дееца. Що се касае до наличието на специална норма - чл. 127, ал. 1 от ЗОП, предвиждаща тригодишен срок за съставяне АУАН, то това обстоятелство не изключва възможността в същия срок да бъде погасено по давност адм.-наказателното преследване. Обратното би означавало да се прилагат други срокове по чл. 80, ал. 1, т. 1-4, което в случая е неприложимо. А да не се предвидят въобще давностни срокове за този вид нарушения би поставило в неравнопоставено отношение субектите на адм.-наказателна отговорност по ЗОП, в сравнение с тези по други нормативни актове.

В конкретния случай абсолютният давностен срок за нарушението на касатора е изтекъл на 30.12.2012. т.с. преди разглеждане на делото в съдебно заседание от Софийски районен съд. От този извод следва, че решението на Софийски районен съд е правилно и законосъобразно.

Водим от горното и на основание чл. 221, ап. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. - град, IV-и касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на Софийски районен съд от 29.01.2013, НО 101 - и състав постановено по нахд. № 11270 по описа на съда за 2012 година
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.